

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

Αρ. Μητρώου 1551, Αρ. Απόφασης 781/2000

Τ.Κ. 70013 ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Τηλ. 2810391120, 2810391781, 2810394124

E-mail seite@admin.forth.gr

Website <http://www.seite.gr/>

Ηράκλειο 10/06/2026

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Απεργία στην Έρευνα στις 10 Ιουνίου 2026: Κραυγή Αγωνίας για την Οικονομική Ασφυξία και την Εργασιακή Ομηρία

Η έρευνα στην Ελλάδα σήμερα βρίσκεται σε εξαιρετικά κρίσιμο σταυροδρόμι, και εμείς, οι εργαζόμενοι/ες στα Ερευνητικά Κέντρα και Ινστιτούτα της χώρας, συμμετέχουμε μαζικά στην απεργία της 10ης Ιουνίου 2026, εκπέμποντας ένα ηχηρό σήμα κινδύνου για το μέλλον του ελληνικού ερευνητικού χώρου. Η Έρευνα δεν αποτελεί πολυτέλεια, αλλά τον βασικό πυλώνα ανάπτυξης που μπορεί να οδηγήσει σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο υψηλής προστιθέμενης αξίας, απεγκλωβίζοντας την εθνική οικονομία από τη μονοκαλλιέργεια του τουρισμού. Παρά το ότι η έρευνα προσελκύει σημαντικά ευρωπαϊκά και ιδιωτικά κεφάλαια, δημιουργεί ποιοτικές θέσεις εργασίας και προσφέρει κρίσιμες λύσεις σε ζωτικούς τομείς όπως η υγεία, η ενέργεια, η κλιματική αλλαγή και η κυβερνοασφάλεια, βιώνουμε καθημερινά τεράστιες συστημικές δυσλειτουργίες που απαξιώνουν πλήρως το έργο μας.

Το πρόβλημα της Έρευνας ξεκινάει από τον βαθύ κατακερματισμό του χώρου και την πλήρη απουσία μιας ενιαίας εθνικής στρατηγικής. Τα Ερευνητικά Κέντρα υπάγονται στο Υπουργείο Ανάπτυξης και τα Πανεπιστήμια στο Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με τα νομικά καθεστώτα (ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ) να παραμένουν ανομοιογενή. Οι φορείς υφίστανται συχνά αυθαίρετες διοικητικές μεταβολές, όπως η πρόσφατη αποκοπή του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ) από το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών (ΕΙΕ), με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να μην απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί το γεγονός ότι οι εργαζόμενες μητέρες στα ΝΠΙΔ Ερευνητικά Κέντρα στερούνται του δικαιώματος της Ειδικής Παροχής Προστασίας της Μητρότητας (9μηνο).

Παράλληλα, η λειτουργία μας βασίζεται σε έναν γηρασμένο νόμο του 2014, ο οποίος συμπληρώνεται από μια σειρά από τροπολογίες. Αντί για ένα σύγχρονο πλαίσιο, μας έχουν μεταφερθεί όλες οι αγκυλώσεις του δημόσιου τομέα: είμαστε εγκλωβισμένοι σε μια δυσβάσταχτη γραφειοκρατία που επιβραδύνει την επιστημονική διαδικασία και μας αναγκάζει να λειτουργούμε ως λογιστές.

Η οικονομική ασφυξία αναδεικνύεται ως το πλέον καταστροφικό πρόβλημα, καταρρίπτοντας κάθε κυβερνητικό αφήγημα περί στήριξης της καινοτομίας. Η Ελλάδα επενδύει μόλις το 1,54% του ΑΕΠ στην έρευνα, με το μεγαλύτερο μέρος αυτού να προέρχεται από την προσέλευση ανταγωνιστικών ερευνητικών έργων και τον τακτικό προϋπολογισμό να καλύπτει πρακτικά μόνο τη μισθοδοσία του ελάχιστου τακτικού προσωπικού. Ακόμη και σε επίπεδο ανταγωνιστικών έργων, η εθνική χρηματοδότηση έχει ουσιαστικά ανασταλεί τα

τελευταία χρόνια. Το [ΕΛΙΔΕΚ](#) δεν έχει εκδώσει νέες προσκλήσεις από το 2025, ενώ η χρηματοδότηση μέσω [ΕΣΠΑ](#) παραμένει στάσιμη, με προγράμματα όπως το «Ερευνώ – Καινοτομώ» να βρίσκονται σε εκκρεμότητα αξιολόγησης για χρόνια. Ακόμη πιο σκανδαλώδης ήταν η ακύρωση του έργου «Trust Your Stars», από το οποίο τα Ερευνητικά Κέντρα είχαν αποκλειστεί αυθαίρετα εξαρχής, παρά την προετοιμασία των επιστημόνων. Η μόνη «διέξοδος» που πιέζονται να ακολουθήσουν τα Κέντρα είναι η αμυντική καινοτομία, γεγονός που εγείρει έντονο και δικαιολογημένο σκεπτικισμό στην ερευνητική κοινότητα όσον αφορά τη χρήση των ερευνητικών αποτελεσμάτων τους.

Σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού, το 70% του ερευνητικού προσωπικού ζει σε πολυετή εργασιακή ομηρία, δουλεύοντας με ολιγόμηνες συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τιμολόγια παροχής υπηρεσιών (τα γνωστά μπλοκάκια) ή ακόμη και με ανασφάλιστες υποτροφίες. Την ίδια στιγμή, το τακτικό προσωπικό συρρικνώνεται λόγω συνταξιοδοτήσεων και μετατάξεων, καθώς οι σκληρές συνθήκες ωθούν, όσους έχουν τη δυνατότητα, σε άλλους χώρους του δημοσίου. Επιπρόσθετα, οι διαδικασίες μέσω του ΑΣΕΠ αποδεικνύονται εξαιρετικά χρονοβόρες και εντελώς ακατάλληλες για την πρόσληψη προσωπικού υψηλής εξειδίκευσης.

Όσον αφορά τις αμοιβές, οι νέοι ερευνητές στην Ελλάδα ξεκινούν με τον εξευτελιστικό μισθό των 800 έως 1.200 ευρώ, όταν στην Ευρώπη οι αντίστοιχες αμοιβές ξεπερνούν τα 2.500 ευρώ. Βιώνουμε το πάγωμα των αποδοχών μας για περισσότερα από 15 χρόνια, την περικοπή του 13ου και 14ου μισθού, τη μη αναγνώριση της προϋπηρεσίας μας εκτός δημοσίου, αλλά και τη στέρηση του Επιδόματος Επικίνδυνης και Ανθυγιεινής Εργασίας στα εργαστήριά μας.

Κλείνοντας, τα αιτήματα των εργαζομένων στην έρευνα είναι απολύτως δίκαια και επιτακτικά: διεκδικούμε την ψήφιση ενός σύγχρονου νόμου-πλασίου, τη γενναία αύξηση της τακτικής κρατικής χρηματοδότησης, αξιοπρεπείς αμοιβές και το οριστικό τέλος της εργασιακής ομηρίας χιλιάδων συναδέλφων, με άμεση μονιμοποίηση (ΙΔΑΧ) και κατάργηση της ανασφάλιστης εργασίας. Η εξασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας και η ουσιαστική στήριξη των ερευνητικών υποδομών δεν αποτελούν απλώς κλαδικά αιτήματα, αλλά τις απόλυτα αναγκαίες προϋποθέσεις για το μέλλον της επιστήμης, της καινοτομίας και της ίδιας της χώρας.